

יסוד עולם כל העולם דמלכות עומד עליו, ומשום כך הזוכה ליסוד הוא נקרא לויתן על שמו כי עיקר לויתן הוא ביסוד. **אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְפָאָה חוּלְקָן רְעִיא מְהִימָנָא** ואמר המאור הקדוש רשב"י, רעיא מהימנא אשרי חלקך. (כאן חסר).

בת קול הדיבור היא המלכות הנקראת בת לז"א הנקרא קול **בַּת קוֹל בְּגִלוּתָא, עַד דְּתִיתִי אֲנִי לְגַבְהָ, דְּאֲנִי קוֹל דִּילָהּ** [שמד] ואמר רשב"י לרע"מ, הנה זו הדיבור שהיא המלכות הנקראת בת לז"א הנקרא קול היא נמצאת בגלות, והוא עד שתבוא אתה אליה לגאול אותה, כי הנה אתה חתום בז"א שהוא סוד הקול שלה, **דְּכָל אִשָּׁה בַּת בַּעֲלָהּ, בְּמָה דְּאֵת אָמַר וְתִהִי לוֹ לְבַת** וזו המלכות היא נקראת בת מאחר שכל אשה היא נקראת בת לבעלה [שמח] בסוד 'ותהי לו לבת'. **מְאוּרָשָׁה אִיהִי לָךְ, עַד־יִין לָא עֲבַדְתָּ (ד"א עֲאֻלַּת) עֲמָה לַחֹפֶה** ומצד בחינתה הנעלמת היא רק מאורסת אליך, והוא מאחר שכל עוד לא היתה הגאולה השלימה אין אתה מתייחד עימה

אור הרשב"י

לא נתייחדה המלכות עם הת"ת מצד הבחינה הזאת הנעלמת אלא רק מצד בחינתה הגלויה, ולכן מצד בחינתה הנעלמת היא נקראת מאורסת בלבד למשה החתום בת"ת. [שמח] וכדאיאתא בסוטה דף יב עמוד א' א"ר יוחנן: כל הנושא אשה לשם שמים, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה.

[שמד] ובכדי להבין את המאמר הבא נקדים את מש"כ הרמ"ק, שהנה במלכות ישנם ב' בחינות, בחינה נגלית ובחינה נעלמת, והבחינה הנעלמת דמלכות הוא כמו שיש בת"ת בחינה נעלמת בסוד הדעת, הנמצאת בכח"ב ונכנסת אל הת"ת בסוד נשמה אליו, ובכל זמן הגלות עד הגאולה האחרונה עדין

ומכניסה לחופה, אמנם לאחר הגאולה היא תכנס לחופה ותיעשה כלי, ואז היא תהיה בסוד

בית עם אות י' דברית (רמ"ק) ♦

אתה רעיא מהימנא תושיע את בני ישראל בני המלכות

אֶתְמַר, צַעֲקָה הִנְעָרָה הַמְּאֹרָשָׁה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָּהּ וּבֹזָה

נאמר 'צעקה הנערה ואין מושיע לה'. **וְהָכִי שְׂכִינְתָּא, אִימָא**

דִּילָּהּ (נ"א עֲלָאָה), צוּעָקָתָּ עַל בְּנָהּ, וְאִין מוֹשִׁיעַ לָּהּ, עַד

דִּיִּיתִי עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא בְּגִינָהּ, דְּאִיהוּ מוֹשִׁיעַ כִּי כַךְ

השכינה רחל מבכה על בניה ואין מושיע לה, והוא עד שיבוא לגאול אותה העמוד האמצעי

דז"א שהוא המושיע אותה. **דְּבְּגִינָהּ אֶתְמַר, (זכריה ט) הִנֵּה מְלַכְךָ**

יָבֵא לָךְ צִדִּיק וְנוֹשֶׁעַ. הוּא מוֹשִׁיעַ לְעִילָא, וְאַנְתְּ לְתַתָּא

ובשביל השכינה נאמר 'הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע', דהיינו שהיסוד דז"א מלכך ישפיע

לך ועי"כ תיוושעי, והנה היסוד העליון דז"א הוא המושיע את השכינה מלמעלה מאחיזת

החיצונים, ואתה הרע"מ החתום בז"א תושיע את בניה ישראל למטה, כי אתה גואל ראשון

וגואל אחרון בסוד מ'ה ש'היה ה'וא שיהיה ר"ת מש"ה. **וּבְגִין דְּאַנְתְּ**

בְּדִיוִקְנִיהּ, אֶתְמַר בְּךָ, (דברים ה) וְאַתָּה פֶּה עֲמוּד עֲמָדִי.

דְּכֻלָּהּ יִשְׂרָאֵל אֶתְדְּרוּ לְאַהֲלִיהוֹן, וְאַנְתְּ לָאו, עַד

פּוֹרְקָנָא בְּתַרִּיתָא ומאחר שאתה בדיוקן קונך לכן נאמר כך 'ואתה פה עמוד

עמדי', דהיינו שכל ישראל חזרו לאהל נשותיהם לקיים מצוות פו"ר מאחר שאין בן דוד בא

אלא עד שיכלו הנשמות שבגוף, אמנם מאחר שאתה חתום בת"ת אין אתה חוזר למקומך

לייחוד השכינה בבחינתה הנעלמת כלל, אלא אתה תהיה בגלות בין נשמות החכמים המצטערים בדוחק גלותם, והוא עד הגאולה האחרונה שתבוא בב"א. וּמֵאֵן גֶּרֶם דָּא ומי גרם את כל הפירוד הזה, עֶרְב רַב. דְּבִגְיִינִיהוּ, (שמות לב) וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלִּוְיוֹת אלא הם הערב רב, שבגלל מעשה העגל שלהם נאמר וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלִּוְיוֹת, שהוא סוד גלות השכינה. וּמֵהָיָא שַׁעְתָּא נִפְלָה, וְלֹא אֶתְפָּרְקַת מֵעֶרְב רַב, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שמות יב) וְגַם עֶרְב רַב עָלָה אִתָּם ולכן מאותה שעה היא נפלה בגלות דבריאה ששם יש אחיזה מעט לקלי', ואין היא נגאלה מאותם זוהמת הערב רב כלל שבהם נאמר וְגַם עֶרְב רַב עָלָה אִתָּם. בְּכָל דָּא לֹא אֶתְפָּרְשָׁן מִיִּשְׂרָאֵל. וְשִׁפְחָה מִגְּבֻרָתָהּ, עַד פּוֹרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא כי הנה בכל הגלות הזה הם לא נפרדים מישראל, וכן לא נפרדת השפחה דקלי' מלינק משפע הגבירה דמלכות, והוא עד שתבוא הגאולה האחרונה שתבוא בב"א בסוד וְאֵת רֹחַ הַטּוֹמָאָה אַעבִיר מִן הָאָרֶץ.

והוא כחתן יוצא מחופתו – נדרש על רעיא מהימנא

אַנְתָּ בְּרָא דְּמִלְכָּא והנה אתה הרע"מ הוא בנו של המלך ז"א, בְּגִוּוֹנָא דִּילָךְ אֶתְמַר בְּעֻמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא (דף רע"ט ע"ב) בְּכָלֹא, חֲדוּה דִּילָךְ, פְּחֻדוּה דִּילִיָּה יְהֵא, פֶּד יִיתִי לְמִפְּרָק לְכֻלְתִּיָּה, (תהלים יט) וְהוּא כְּחֻתָּן יוֹצֵא מִחוּפָּתוֹ וְגו' ולכן אתה הוא כדוגמת מה שנאמר בעמוד האמצעי ז"א בכל דבר ודבר, כי הנה שמחתך הוא כשמחת ז"א, כאשר הוא יבוא לגאול את כלתו השכינה, כי בזה הוא סוד מה שאמר

נעים זמירות ישראל בתהילותיו 'והוא כחתן יוצא מחופתו ישיש כגיבור לרוץ אורח'.

**יְהִי לְבוּשֵׁיךָ דִּילָהּ בְּגָלוֹתַי חֲשׂוּכִין, וּבִזְמַנָּא דַּאֲהִי
מִתְלַבֶּשֶׁת בְּהוֹן, אִיהִי אִמְרָה (שיר השירים א) אֶל תִּרְאוּנִי
שְׂאֵנִי שְׁחֲרוּרָת** והוא מאחר שבעת הגלות לבושיה הם חשוכים ושחורים, ולכן
בגלות שהיא מתלבשת בהם נאמר בה 'אל תראוני שאני שחרורתי', דהיינו שאין אני
שחורה מצדי אלא הוא מחמת לבושי שחרות הגלות. **וְאֵלֶּיךָ קְלִיפִּין אֵינֶנּוּ,
עוֹן מִשְׁחִית אָף וְחִמָּה, נֹקְבָא בִישָׂא, שְׂפָחָה בִישָׂא,
שְׁבַתַּי, (משלי ל) וְשְׂפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ, דַּאֲהִי שְׁבַת
מִלְכָּתָא** וסוד השחרות הוא ד' קלי' של עון משחית אף וחימה, שהם מצד לילי"ת
הנקבה הרעה דקלי' שכנגדה הוא כוכב שבתאי, ובה נאמר בעוונותינו 'ושפחה כי תירש
גבירתה' וסוד הגבירה הוא המלכות הנקראת שבת המלכה, דהיינו שקלי' עון הוא סוד
שבתאי שהוא עיקר הקלי' המלביש על השכינה בגלות (וכמבואר לקמן דף רפ"ב ע"א).

מִשְׁחִית אָף וְחִמָּה, סְחָרִין לְתַלְתָּא אֲבָהוֹן וג' קלי' של משחית
אף וחימה הם ענפי קלי' עון, והם מקיפים את האבות החתומים בחג"ת שהם יורדים עם
השכינה בעת גלותה, והם רמוזים בג' קוי אות ש' דשבת שכנגדם הם משחית אף וחימה,
ואותיות ב"ת דשב"ת הוא המלכות עצמה שכנגדה הוא קלי' עון (רמ"ק).

נפלה עטרת ראשנו – השכינה ירדה לבריאה

וְלֹא עוֹד, אֵלֹא מַה דִּהְיוֹת בְּרִיתָא דְּמִלְכָּא, י' עַל הו"ה

ולא זו בלבד שהמלכות מתלבשת בקלי' בגלות אלא יש לה עוד ירידה, כי הנה מה